

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/526

z dnia 15 kwietnia 2020 r.

ponownie nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelivem sferoidalnym) pochodzących z Indii w odniesieniu do Jindal Saw Limited w związku z wyrokiem Sądu w sprawie T-300/16

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 17 marca 2016 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/387 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelivem sferoidalnym) pochodzących z Indii ⁽²⁾ („przedmiotowe rozporządzenie”).

1.1. Wyrok Sądu Unii Europejskiej

- (2) Spółka Jindal Saw Limited („Jindal”) wraz z importerem powiązany Jindal Saw Italia SpA (razem „skarżący”) zakwestionowali przedmiotowe rozporządzenie antysubsydyjne przed Sądem. W dniu 10 kwietnia 2019 r. Sąd wydał wyrok w sprawie T-300/16 ⁽³⁾ dotyczącej przedmiotowego rozporządzenia („wyrok”).
- (3) Sąd orzekł, że obliczenia korzyści na rzecz Jindal wynikającego z dostawy rudy żelaza odbywającej się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia dokonano niezgodnie z art. 6 lit. d) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego obowiązującego w czasie pierwotnego dochodzenia ⁽⁴⁾ (podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne). Sąd orzekł w szczególności, że rzeczywiście poniesione przez Jindal koszty transportu z kopalni do zakładu produkcyjnego w Indiach były wyższe niż koszty uwzględnione przez Komisję w obliczeniu średniej ceny zakupu rudy żelaza w Indiach. W opinii Sądu taka różnica w kosztach transportu oznacza, że cena, po której przedsiębiorstwo Jindal pozyskuje rudy żelaza na rynku indyjskim, w rzeczywistości była wyższa od średniej ceny zakupu zastosowanej przez Komisję w celu określenia poziomu wynagrodzenia, a to miało nieunikniony wpływ na potencjalne

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/387 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelivem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 1)..

⁽³⁾ Wyrok Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA/Komisja Europejska, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93) (zastąpione rozporządzeniem (UE) 2016/1037).

korzyści przyznane temu producentowi eksportującemu⁽⁵⁾. W związku z tym Sąd stwierdził, że Komisja naruszyła art. 3 ust. 2 i art. 6 lit. d) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego (ponieważ błędnie wybrała niektóre pozycje w kosztach dostawy przedsiębiorstwa Jindal przy obliczaniu standardowych średnich kosztów transportu) oraz art. 15 ust. 1 akapit trzeci podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego (ponieważ ustaliła cło wyrównawcze na poziomie wyższym niż subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych).

- (4) Sąd uznał również, że Komisja popełniła błąd w obliczeniach podcięcia cenowego w odniesieniu do skarżących. W tym przypadku z jednej strony, w odniesieniu do przemysłu Unii, Komisja wzięła pod uwagę albo ceny ex-works⁽⁶⁾ jednostek produkcyjnych, gdy dokonywały one sprzedaży bezpośrednio niezależnym klientom, albo ceny ex-works podmiotów zajmujących się sprzedażą. Z drugiej strony, w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez Jindal na rynku unijnym, jako cenę wyjściową do uzyskania porównywalnej ceny wraz z kosztami wyładunku w UE Komisja wykorzystwała cenę eksportową skonstruowaną w ramach wyznaczania marginesu dumpingu (czyli nieuwzględniając kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków podmiotów zajmujących się sprzedażą w UE powiązanych z Jindal). Zdaniem Sądu sprzedaż produktów dokonywana nie bezpośrednio przez producenta, lecz za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, zakłada istnienie kosztów i marży zysku tych podmiotów, w związku z czym ceny stosowane przez nie wobec niezależnych klientów są zazwyczaj wyższe od cen stosowanych przez producentów w ramach ich sprzedaży bezpośredniej na rzecz takich nabywców i w związku z tym nie mogą one być zrównane z takimi cenami⁽⁷⁾. W rezultacie Sąd uznał, że dokonując w celu porównania cen stosowanych przy obliczaniu podcięcia cenowego zrównania cen stosowanych przez podmioty zajmujące się sprzedażą wobec niezależnych klientów z cenami stosowanymi przez producentów w ramach ich bezpośredniej sprzedaży na rzecz takich nabywców wyłącznie w odniesieniu do produktu podobnego przemysłu Unii, Komisja uwzględniła w odniesieniu do tego produktu cenę podwyższoną, a w konsekwencji niekorzystną dla spółki Jindal Saw, która dokonywała większości sprzedaży w Unii za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą⁽⁸⁾. Zdaniem Sądu był to błąd w obliczaniu podcięcia cenowego produktu objętego postępowaniem, ponieważ obliczeń podcięcia nie dokonano poprzez porównanie cen na tym samym poziomie handlu. W związku z tym Sąd wykrył błąd polegający na tym, że Komisja odjęła koszty sprzedaży i zyski ze sprzedaży podmiotów zajmujących się sprzedażą w Unii powiązanych z Jindal od sprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom, natomiast kosztów sprzedaży i zysków ze sprzedaży podmiotów zajmujących się sprzedażą związanych z przemysłem Unii nie odjęto od cen sprzedaży przemysłu Unii stosowanych wobec pierwszego niezależnego klienta Sąd stwierdził, że obie ceny nie zostały porównane symetrycznie na tym samym poziomie handlu.
- (5) W rezultacie Sąd uznał, że Komisja naruszyła również art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Ponieważ podcięcie cenowe obliczone w przedmiotowym rozporządzeniu stanowiło podstawę stwierdzenia, że przywóz produktu objętego postępowaniem spowodował szkodę dla przemysłu Unii, Sąd stwierdził, że mogło również zostać zniekształcone istnienie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, co stanowi warunek konieczny do nałożenia cła wyrównawczego na podstawie art. 8 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego⁽⁹⁾.
- (6) Ponadto Sąd stwierdził, że nie można wykluczyć, że gdyby podcięcie cenowe zostało obliczone prawidłowo, margines szkody przemysłu Unii zostałby ustalony na poziomie niższym od stawki subsydium. W takim przypadku zgodnie z art. 15 ust. 1 akapit trzeci podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego kwotę cła wyrównawczego należałoby obniżyć do poziomu, który byłby wystarczający do usunięcia tej szkody⁽¹⁰⁾.
- (7) Wobec powyższych ustaleń Sąd stwierdził nieważność przedmiotowego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy ono Jindal Saw Limited.

⁽⁵⁾ *Ibid.*, pkt 225.

⁽⁶⁾ Cena ex-works oznacza, że odjęto koszty transportu, o ile było to uzasadnione.

⁽⁷⁾ Sprawa T-300/16, pkt 248.

⁽⁸⁾ *Ibid.*, pkt 249.

⁽⁹⁾ *Ibid.*, pkt 253.

⁽¹⁰⁾ *Ibid.*, pkt 258.

1.2. Wykonanie wyroku Sądu

- (8) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) instytucje Unii są zobowiązane do zastosowania środków, które zapewnią wykonanie wyroków Sądu. W przypadku unieważnienia aktu przyjętego przez instytucje Unii w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak w tym przypadku dochodzenie antysubsydyjne, wykonanie wyroku Sądu polega na zastąpieniu unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowano niezgodność z prawem wskazaną przez Sąd ⁽¹¹⁾.
- (9) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽¹²⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antysubsydyjnego. Gdy na przykład stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne cło wyrównawcze, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie został usunięty z unijnego porządku prawnego ⁽¹³⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania. Wznowienie procedury administracyjnej polegające na ponownym nałożeniu ceł wyrównawczych na przywóz, który odbył się w okresie stosowania uchylonego rozporządzenia, nie jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽¹⁴⁾.
- (10) W niniejszej sprawie Sąd unieważnił przedmiotowe rozporządzenie w odniesieniu do Jindal Saw Limited ze względu na nieprawidłowe obliczenie przez Komisję kwoty subsydiowania, która stanowiła korzyść na rzecz spółki Jindal w zakresie dostaw rudy żelaza, oraz błąd popełniony przez Komisję przy określaniu istnienia istotnego podcięcia cenowego. Ten drugi błąd mógł potencjalnie wpłynąć na analizę związku przyczynowego oraz margines szkody.
- (11) Ustalenia zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu antysubsydyjnym, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd, lub które nie zostały zbadane przez Sąd, a zatem nie doprowadziły do unieważnienia przedmiotowego rozporządzenia, były wciąż w pełni zasadne ⁽¹⁵⁾.
- (12) W następstwie wyroków Sądu w sprawie T-300/16 z dnia 10 kwietnia 2019 r. Komisja postanowiła, w drodze zawiadomienia („zawiadomienie o wznowieniu”), częściowo wznowić dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym), które to dochodzenie doprowadziło do przyjęcia przedmiotowego rozporządzenia; dochodzenie zostaje wznowione od momentu, w którym wystąpiły odnotowane nieprawidłowości. Zakres tego wznowienia ograniczono do wykonania wyroków Sądu w odniesieniu do Jindal Saw Limited.
- (13) Następnie w dniu 22 lipca 2019 r. Komisja postanowiła poddać rejestracji przywóz niektórych rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii i produkowanych przez Jindal Saw Limited i zwróciła się do krajowych organów celnych o oczekiwanie na publikację odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego Komisji, w którym ponownie nakłada się cła, przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o zwrot i umorzenie ceł wyrównawczych w zakresie przywozu dotyczącego Jindal Saw Limited ⁽¹⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (14) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o wznowieniu i zachęciła je do przedstawienia uwag.

⁽¹¹⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86, Asteris AE i in. oraz Republika Grecka/Komisja, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.

⁽¹²⁾ Sprawa C-415/96, Hiszpania/Komisja, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P, Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01, Alitalia/Komisja, Rec. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08, Region Nord-Pas de Calais/Komisja, 2011, ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽¹³⁾ Sprawa C-415/96, Hiszpania/Komisja, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P, Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.

⁽¹⁴⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 79; oraz sprawa C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 58.

⁽¹⁵⁾ Sprawa T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1250 z dnia 22 lipca 2019 r. poddające rejestracji przywóz niektórych rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie wznowienia dochodzenia w celu zastosowania się do wyroków z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawach T-300/16 i T-301/16 dotyczących rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/387 i (UE) 2016/388 nakładających ostateczne cło wyrównawcze oraz ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 195 z 23.7.2019, s. 13).

2. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (15) Komisja otrzymała uwagi od przemysłu Unii i dwóch producentów eksportujących.
- (16) Jeżeli chodzi o obliczenie kwoty subsydiowania, skarżący (SG PAM) przypomniał, że Sąd ustalił jedynie, że w wyniku nieprawidłowej oceny kosztów transportu Komisja przeszacowała korzyści przyznane Jindal wynikające z dostawy rudy żelaza odbywającej się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, natomiast w pozostałym zakresie Sąd podtrzymał rozumowanie przyjęte przez Komisję i oddalił wszystkie pozostałe zarzuty. Wykonanie wyroku wymaga zatem jedynie dokonania przez Komisję ponownej oceny kosztów transportu na potrzeby ponownego obliczenia przedmiotowej korzyści.
- (17) Spółka Jindal twierdziła, że Komisja nie może nakazać krajowym organom celnym, aby nie zwracały ani nie umarzwały ceł antydumpingowych, które pobrano zgodnie z przedmiotowym rozporządzeniem. Twierdziła, że sytuacja w przedmiotowej sprawie jest inna niż w przypadku wyroku w sprawie Deichmann⁽¹⁷⁾. Spółka Jindal twierdziła również, że ceł nie można ponownie nałożyć z mocą wsteczną. Według spółki Jindal przedmiotowe rozporządzenie unieważniono w całości, co oznacza, że usunięto je z porządku prawnego Unii z mocą wsteczną, natomiast w wyroku w sprawie Deichmann nie wykazano żadnego elementu, „który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych”. Ponadto zdaniem Jindal niezgodność z prawem stwierdzona w odniesieniu do analizy podjęcia cenowego skutkuje „unieważnieniem całej analizy związku przyczynowego przeprowadzonej przez Komisję”. Oznacza to, zdaniem spółki Jindal, że żadne cła nie powinny być zostać nałożone ani nie należy ich ponownie nakładać, ponieważ cała analiza szkody i związku przyczynowego była błędna. Po ujawnieniu ustaleń spółka Jindal powtórzyła te twierdzenia, nie przedstawiając dalszych argumentów.
- (18) Komisja przypominała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w sytuacji, gdy Sąd stwierdzi nieważność rozporządzenia nakładającego cła, cła te są uważane za prawnie nienależne w rozumieniu art. 236 kodeksu celnego i podlegające co do zasady zwrotowi przez krajowe organy celne na określonych w tym celu warunkach⁽¹⁸⁾. Sąd orzekł jednak również, że szczegółowy zakres tego wyroku Sądu stwierdzającego nieważność, i w rezultacie obowiązków, które z niego wynikają, powinien być określony w każdym konkretnym przypadku z uwzględnieniem nie tylko sentencji tego wyroku, ale również uzasadnienia, będącego niezbędną podstawą danego rozstrzygnięcia⁽¹⁹⁾.
- (19) W przedmiotowej sprawie Sąd wykrył błąd w obliczeniach kwoty korzyści w odniesieniu do dostawy rudy żelaza odbywającej się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Błąd ten miał wpływ jedynie na jedno subsydium podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z ustaleniami z pierwotnego dochodzenia (na poziomie 3,91 % z 8,7 % całkowitego subsydiowania *ad valorem*). Nie mógł on zatem skutkować obniżeniem poziomu ceł poniżej progu *de minimis*.
- (20) Ponadto w pkt 255–259 wyroku Sąd podał w wątpliwość metodę obliczania podjęcia cenowego w odniesieniu do spółki Jindal i jego wpływ na związek przyczynowy, jak również jego ewentualny wpływ na margines szkody. W ramach tych elementów nie podważano jednak ważności żadnych innych ustaleń zawartych w przedmiotowym rozporządzeniu, które mogą potwierdzać zasadność ostatecznych ustaleń Komisji w sprawie szkody, co szczegółowo omówiono w motywie 30. W każdym razie nawet gdyby podczas wznowionego dochodzenia ustalono, że nie należy ponownie nakładać ceł wyrównawczych, organy celne miałyby możliwość zwrotu całej kwoty ceł pobranych od czasu przyjęcia przedmiotowego rozporządzenia.
- (21) Ponadto Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie orzekał, że art. 10 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽²⁰⁾ nie wyklucza ponownego nałożenia na podstawie aktu prawnego cła antydumpingowego na przywóz dokonywany w okresie stosowania rozporządzeń uznanych za nieważne⁽²¹⁾. Komisja jest zdania, że ustalenia te mają takie samo zastosowanie do ceł wyrównawczych, gdyż również art. 16 obecnie obowiązującego podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego⁽²²⁾ nie wyklucza ponownego nałożenia na podstawie aktu prawnego cła wyrównawczego na przywóz dokonywany w okresie stosowania rozporządzeń uznanych za nieważne. W związku z

⁽¹⁷⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, ECLI:EU:C:2018:187.

⁽¹⁸⁾ W tym celu zob. sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg oraz wyroki cytowane w pkt 62 wyroku w tej sprawie, a mianowicie C-351/04, Ikea Wholesale, z dnia 27 września 2007 r., ECLI:EU:C:2007:547, pkt 66–69 oraz C-365/15, Wortmann, z dnia 18 stycznia 2017 r., ECLI:EU:C:2017:19, pkt 34.

⁽¹⁹⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 63 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽²¹⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 77 i 78; oraz sprawa C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 57.

⁽²²⁾ Rozporządzenie (UE) 2016/1037.

tym, jak wyjaśniono w motywie 15 rozporządzenia w sprawie rejestracji, wznowienie procedury administracyjnej i ewentualne ponowne nałożenie ceł nie może być postrzegane jako sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz⁽²³⁾. W praktyce w zawiadomieniu o wznowieniu poinformowano już zainteresowane strony, w tym importerów, że ewentualne przyszłe zobowiązania, w stosownych przypadkach, oparte będą na ustaleniach poczynionych w ramach ponownego rozpatrzenia. W związku z tym odrzucono wniosek Jindal, w którym spółka twierdzi, że ceł nie można nałożyć ponownie na podstawie wyników wznowionego pierwotnego dochodzenia.

- (22) Spółka Jindal twierdziła również, że aby wykonać wyrok Sądu, Komisja musi wykorzystać ceny rzeczywiste stosowane przez spółkę Jindal wobec jej pierwszych niezależnych klientów. Podkreśliła, że Komisja nie może konstruować cen oferowanych przez spółki zależne przemysłu Unii zajmujące się sprzedażą. Twierdziła, że byłoby to sprzeczne z pkt 251 wyroku, w którym Sąd orzekł: „[...] że ceny stosowane dla celów obliczania podjęcia cenowego powinny być cenami negocjowanymi z niezależnymi klientami, a mianowicie cenami, które mogły zostać uwzględnione przez nich dla celów podjęcia decyzji, czy kupią oni produkty przemysłu unijnego, czy też produkty producentów eksportujących, a nie cenami na etapie pośrednim”. W związku z powyższym Komisja uznała, że w wyroku w sprawie Kazchrome⁽²⁴⁾, tj. w źródle cytowanym przez Sąd w sprawie Jindal, Sąd nie doszedł do kategorię wniosku, jaki wyciąga teraz spółka Jindal (mianowicie, że we wszystkich przypadkach przy obliczaniu podjęcia cenowego istotne są ceny rzeczywiste oferowane przez powiązane z producentem eksportującym podmioty zajmujące się sprzedażą w UE). Sąd w sprawie Kazchrome zachował wręcz ostrożność, twierdząc, że „wniosek wynikający z powyższej analizy dotyczy jedynie niniejszej sprawy”⁽²⁵⁾. Komisja jest zdania, że ceny CIF wraz z kosztami wyładunku w portach odprawy celnej można zastosować w kontekście badania wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny poprzez konkretne obliczenia podjęcia cenowego. To właśnie na tym poziomie przywóz zazwyczaj konkuruje z cenami oferowanymi przez przemysł Unii, ponieważ to na tym poziomie przedsiębiorcy decydują, czy pozyskają produkt od przemysłu Unii czy od producentów eksportujących. Próba oszacowania tych cen CIF wraz z kosztami wyładunku w przypadku, gdy producent eksportujący dokonuje sprzedaży za pośrednictwem powiązanych podmiotów w Unii do celów obliczeń podjęcia cenowego, nie różni się od sytuacji, w której Komisja do porównania bezpośrednio wykorzystuje ceny CIF wraz z kosztami wyładunku oferowane przez producentów eksportujących dokonujących sprzedaży bezpośrednio do Unii. W związku z tym „ceny negocjowane”, o których mowa w sprawie Kazchrome, a później w sprawie Jindal, należy rozumieć, uwzględniając właściwy kontekst.
- (23) Spółka Jindal twierdziła również, że Komisja powinna poprawić inne uchybienia i błędy obliczeniowe, które pojawiły się po przyjęciu przedmiotowego rozporządzenia. Zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym w zawiadomieniu o wznowieniu ustalenia zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd lub które nie zostały zbadane przez Sąd, i w związku z tym nie doprowadziły do stwierdzenia nieważności przedmiotowego rozporządzenia, wciąż są w pełni zasadne⁽²⁶⁾. W związku z tym Komisja nie ma obowiązku badać zarzutów dotyczących kwestii innych niż te, które Sąd uznał za niezgodne z prawem.
- (24) Drugi producent eksportujący – Electrosteel Castings Ltd. („ECL”), twierdził, że jeżeli Komisja ustaliłaby, że przywóz dokonywany przez spółkę Jindal nie powodował szkody dla przemysłu Unii, powinna również ponownie ocenić, czy należy utrzymać środki zastosowane wobec przywozu dokonywanego przez ECL. Twierdził również, że jeżeli Komisja skoryguje marginesy spółki Jindal, należy skorygować również marginesy spółki ECL. Po ujawnieniu ustaleń spółka ECL, wspierana przez rząd Indii, powtórzyła te twierdzenia i argumentowała, że powtórne obliczenie jej marginesów stanowi konieczną konsekwencję wznowienia tej procedury. Komisja powinna zatem przeprowadzić to działanie z urzędu.
- (25) W odniesieniu do pierwszego argumentu spółki ECL Komisja zauważyła, że – jak wskazano w motywie 30 – w tym przypadku Komisja nie musiała ponownie obliczać marginesu podjęcia cenowego spółki ECL. W każdym razie nawet po ponownym obliczeniu podjęcia cenowego dla spółki Jindal, zgodnie z podejściem opisanym w sekcji 4.2 poniżej, Komisja ustaliła, że nadal istnieje związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, jak określono w sekcji 4.4. W związku z tym argument ten stał się bezprzedmiotowy. Komisja odrzuciła również drugi argument, ponieważ ponowne obliczenie marginesów spółki ECL wykracza poza zakres niniejszej procedury. Nawet przyjmując argument spółki ECL, zgodnie z którym

⁽²³⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 79; oraz sprawa C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 58.

⁽²⁴⁾ Wyrok z dnia 30 listopada 2011 r., Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG/Rada i Komisja, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

⁽²⁵⁾ Wyrok z dnia 30 listopada 2011 r., Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG/Rada i Komisja, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, pkt 68.

⁽²⁶⁾ Sprawa T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342.

marginie podcięcia cenowego tej spółki mieścił się w zakresie marginesu określonego dla spółki Jindal zgodnie z podejściem opisanym w sekcji 4.2, Komisja stwierdziła, że podcięcie cenowe nadal występowałoby, chociaż na niższym poziomie, w odniesieniu do całego przywozu z Indii. W świetle szczególnej sytuacji na rynku produktu objętego postępowaniem taki poziom podcięcia cenowego byłby istotną podstawą dla stwierdzenia, że przedmiotowy przywóz z Indii był prawdziwą i istotną przyczyną stwierdzonej szkody. Komisja omówiła tę kwestię dokładniej w sekcji 4.4.

- (26) Przemysł Unii twierdził, że w analizie szkody Komisja powinna uwzględnić również wpływ przywozu na obniżenie cen w przemyśle Unii. Natomiast po ujawnieniu ustaleń spółka ECL stwierdziła, że taka analiza wykracza poza zakres tej wznowionej procedury i nie należy jej przeprowadzać. Komisja stwierdziła, że analiza spadku cen stanowi integralną część analizy związku przyczynowego, która zgodnie z wyraźnym ustaleniem Sądu mogła być obciążona przedmiotowym błędem. Komisja przeanalizowała zatem dokładniej spadek cen, jak określono w sekcji 4.5 poniżej.

3. OBLICZENIE SUBSYDIUM

- (27) W odniesieniu do dostawy rudy żelaza odbywającej się za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia Sąd orzekł, że Komisja nieprawidłowo obliczyła kwotę korzyści na rzecz Jindal. W szczególności Sąd orzekł, że Komisja nieprawidłowo skorygowała cenę zakupu rudy żelaza przez Jindal o średnie koszty transportu w celu ustalenia ceny zakupu ex-mine. Komisja powinna raczej skorygować cenę zakupu o koszty transportu rzeczywiście poniesione przez Jindal.
- (28) Komisja ponownie obliczyła korzyści na rzecz Jindal wynikające z dostawy rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, korygując cenę zakupu rudy żelaza przez to przedsiębiorstwo o rzeczywiście poniesione koszty transportu. W rezultacie ponownie obliczona kwota subsydium w zakresie rudy żelaza została skorygowana w dół z 3,91 % do 1,23 %.
- (29) Wyrok Sądu w sprawie T-300/16 nie miał wpływu na żadne inne ustalenia zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu i mające znaczenie przy określaniu kwot subsydiów przyznanych na rzecz Jindal, które to ustalenia tym samym pozostają aktualne. W związku z powyższym ponownie obliczoną kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażoną jako wartość procentowa, określa się na poziomie 6,0 % (a nie 8,7 %).

4. PONOWNE ZBADANIE PODCIĘCIA CENOWEGO/SPADKU CEN SPOWODOWANEGO PRZEDMIOTOWYM PRZYWOZEM ORAZ MARGINESU SZKODY W ODNIESIENIU DO JINDAL SAW LIMITED

4.1. Wpływ sprzedaży Jindal przy określaniu szkody

- (30) Komisja przypominała, że przywóz prowadzony przez spółkę Jindal stanowił około 20 % łącznego przywozu z Indii w okresie objętym dochodzeniem. Wyrok Sądu nie ma wpływu na cały pozostały przywóz. Innymi słowy, nawet bez uwzględnienia przywozu prowadzonego przez spółkę Jindal w ocenie wpływu na ceny ustalenia dotyczące istotnego podcięcia cenowego⁽²⁷⁾ w odniesieniu do bardzo znacznej części przedmiotowego przywozu pozostałyby bez zmian. W tym zakresie Komisja przypominała, że zarówno analizy wpływu na cenę, jak i ustalenia, że przedmiotowy przywóz przyniósł szkodę dla przemysłu krajowego, dokonuje się dla przywozu na poziomie całego państwa lub całych państw, których dotyczy postępowanie (a nie w odniesieniu do poszczególnych producentów eksportujących)⁽²⁸⁾. Komisja uznała zatem, że skorygowanie obliczeń podcięcia cenowego spółki Jindal nie wpłynęło na wnioski, że w ujęciu ogólnym istniało istotne podcięcie cenowe spowodowane przywozem z Indii. Błąd ustalony przez Sąd nie miał zatem istotnego wpływu na ogólne ustalenia dotyczące podcięcia cenowego dokonane w wyniku pierwotnego dochodzenia. W konsekwencji niniejszym uwzględnia się i potwierdza wszystkie ustalenia dotyczące szkody zawarte w rozporządzeniu pierwotnym.

⁽²⁷⁾ Zob. motywy 301 i 340 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/387 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii („przedmiotowe rozporządzenie”).

⁽²⁸⁾ Zob. w tym zakresie wyrok Sądu (druga izba) z dnia 8 maja 2019 r., T-749/16, Stemcor London, ECLI:EU:T:2019:310, pkt 84 („Trybunał orzekł już, że szkoda poniesiona przez produkcję unijną w wyniku przywozu dokonywanego po cenach dumpingowych powinna być oceniana całościowo, bez konieczności ani możliwości indywidualizacji części szkody przypisywanych każdej z odpowiedzialnych za szkodę spółek”).

4.2. Określenie podcięcia cenowego w odniesieniu do Jindal

- (31) Pomimo ustalenia Komisji przedstawionego w motywie 30, zgodnie z którym błąd stwierdzony przez Sąd nie miałby wpływu na ustalenia Komisji dotyczące podcięcia cenowego i szkody, Komisja przeprowadziła bardziej szczegółową analizę kwestii, czy nadal istniałoby podcięcie cenowe w przypadku Jindal, uwzględniając również szczególne warunki rynkowe występujące w tym przypadku.
- (32) Sąd stwierdził, że obowiązek dokonania obiektywnej analizy wpływu przywozu będącego przedmiotem subsydowania ustanowiony w art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wymaga dokonania właściwego porównania ceny produktu objętego postępowaniem z ceną produktu podobnego stosowaną przez przemysł Unii przy sprzedaży dokonywanej na terytorium Unii. W celu zapewnienia właściwego charakteru tego porównania ceny powinny zostać porównane na tym samym poziomie handlu (zob. sprawa T-300/16, pkt 239).
- (33) W danej sprawie z produktem objętym postępowaniem wiąże się szereg istotnych szczególnych cech rynku, które opisano poniżej.

4.2.1. Produkt i przedsiębiorstwa objęte postępowaniem

- (34) Produkt objęty postępowaniem definiuje się jako rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelitem sferoidalnym) („rury i przewody rurowe z żeliwa sferoidalnego”), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”), pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90 (kody TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10).
- (35) Komisja przypomniała, że dwie grupy (z trzech grup) przedsiębiorstw wytwarzających produkt objęty postępowaniem współpracowały jako przedstawiciele przemysłu Unii (grupy te odpowiadały za ok. 96 % całkowitej produkcji). Pierwsza grupa producentów unijnych, grupa SG PAM („SG PAM”), prowadziła sprzedaż skierowaną do niezależnych klientów w Unii za pośrednictwem swoich trzech przedsiębiorstw produkcyjnych znajdujących się we Francji, w Niemczech i Hiszpanii, a także za pośrednictwem wielu spółek zależnych zajmujących się sprzedażą, znajdujących się w różnych państwach członkowskich⁽²⁹⁾. Druga grupa producentów unijnych – Duktus Rohrsysteme GmbH – prowadziła sprzedaż w ramach swojego niemieckiego przedsiębiorstwa produkcyjnego oraz za pośrednictwem jednej spółki zależnej zajmującej się sprzedażą⁽³⁰⁾. Natomiast spółka Jindal prowadziła sprzedaż produktu objętego postępowaniem w Unii za pośrednictwem trzech spółek zależnych zajmujących się sprzedażą znajdujących się we Włoszech, w Hiszpanii i Zjednoczonym Królestwie⁽³¹⁾.

4.2.2. Specyfika unijnego rynku rur i przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego

4.2.2.1. Kanały sprzedaży/rodzaje klientów

- (36) Głównym zastosowaniem rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego jest transport wody i ścieków. W związku z tym ostatecznie za większość popytu na produkt objęty postępowaniem odpowiadają przedsiębiorstwa wodociągowe i zajmujące się uzdatnianiem wody. Przedsiębiorstwa te wykorzystują rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego w dużych projektach infrastrukturalnych, a ich zakupy są przedmiotem – bezpośrednio lub pośrednio – zamówień publicznych w oparciu o procedurę przetargową. Jak określono w skardze⁽³²⁾, rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego sprzedaje się bezpośrednio przedsiębiorcom budowlanym lub przedsiębiorstwom wodociągowym (tj. sprzedaż użytkownikom) albo pośrednio przez kupców (tj. sprzedaż dystrybutorom). Nawet jeżeli dużą część rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego sprzedaje się najpierw przedsiębiorstwom budowlanym, przedsiębiorstwa te biorą udział w przetargach przedsiębiorstw wodociągowych i zajmujących się uzdatnianiem, więc presja cenowa w ofertach przetargowych ostatecznie prawie zawsze istnieje. W związku z tym większość sprzedaży rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego na rynku unijnym jest bezpośrednio lub pośrednio związana z przetargami w różnych państwach członkowskich.
- (37) Grupa SG PAM sprzedała około 75 % swojej produkcji użytkownikom, a pozostałe 25 % niepowiązanym dystrybutorom. Spółka Duktus miała inną strukturę sprzedaży, ponieważ prowadziła sprzedaż głównie na rzecz niepowiązanych dystrybutorów (prawie 90 % sprzedaży). Biorąc jednak pod uwagę niewielki udział sprzedaży spółki Duktus w sprzedaży przemysłu Unii, Komisja potwierdziła, że co najmniej 65 % sprzedaży przemysłu Unii dokonano bezpośrednio na rzecz użytkowników.
- (38) Spółka Jindal miała podobną strukturę sprzedaży na rzecz klientów co przemysł Unii – ponad 70 % stanowiła sprzedaż na rzecz użytkowników, a około 30 % sprzedaż niepowiązanym dystrybutorom.

⁽²⁹⁾ Aby usprawnić dochodzenie, Komisja objęła próbą sześć największych spółek zależnych należących do grupy SG PAM, które zajmują się sprzedażą.

⁽³⁰⁾ Spółka Duktus również prowadziła sprzedaż za pośrednictwem spółki zależnej zajmującej się sprzedażą w Republice Czeskiej, ale z uwagi na jej niewielki rozmiar nie zweryfikowano dotyczących jej danych.

⁽³¹⁾ Zweryfikowano wszystkie trzy spółki zależne spółki Jindal. Ponadto mniej niż 3 % sprzedaży spółki Jindal do Unii bezpośrednio z Indii dokonuje się na odległe wyspy Reunion i Majottę, które uznaje się za obszar celny UE.

⁽³²⁾ Skonsolidowana wersja skargi złożonej w dniu 10 listopada 2014 r., do wglądu dla zainteresowanych stron, s. 6.

- (39) W związku z tym Komisja uznała, że spółka Jindal i przemysł Unii sprzedawali produkt objęty postępowaniem podobnego rodzaju klientom w podobnych proporcjach.

4.2.2.2. Porównanie sprzedaży bezpośredniej prowadzonej przez producentów ze sprzedażą za pośrednictwem spółek zależnych zajmujących się sprzedażą

- (40) W ramach terytorialnej struktury sprzedaży grupy SG PAM jej podmioty skupiały się na rynkach lokalnych, na których były obecne. Odnosiło się to zarówno do producentów grupy SG PAM, jak i jej spółek zależnych zajmujących się sprzedażą. Na przykład spółka SG PAM Francja była jedynym podmiotem grupy SG PAM prowadzącym bezpośrednią sprzedaż na rzecz użytkowników ostatecznych we Francji. Nawet jeżeli dany rodzaj produktu wyprodukowała spółka SG PAM Niemcy lub Hiszpania, produkt takiego rodzaju najpierw został odsprzedany wewnętrznie SG PAM Francja i dopiero wtedy sprzedany użytkownikowi ostatecznemu przez SG PAM Francja. Podobnie spółka SG PAM Belgia była jedynym podmiotem zajmującym się sprzedażą w Belgii (i Luksemburgu); spółka SG PAM Zjednoczone Królestwo w Zjednoczonym Królestwie (i Irlandii); spółka SG PAM Włochy tylko we Włoszech itp. Innymi słowy, te trzy podmioty produkujące nie prowadziły bezpośredniej sprzedaży na rzecz użytkowników na rynkach, na których był obecny inny podmiot produkujący lub była obecna spółka zależna zajmująca się sprzedażą. Struktura ta odzwierciedla fakt, że warunkiem funkcjonowania rynku są przetargi organizowane przez gminy/przedsiębiorstwa oferujące usługi komunalne w państwach członkowskich i w związku z tym na każdym z tych rynków potrzebne są przedstawicielstwa handlowe.
- (41) Spółka Duktus ma również lokalną strukturę sprzedaży, ponieważ ponad 50 % swojej produkcji sprzedawała na rynku krajowym w Niemczech. Spółka Duktus miała tylko jedną spółkę zależną zajmującą się sprzedażą w Republice Czeskiej („Duktus CZ”), którą prowadziła sprzedaż tylko w Republice Czeskiej i w Republice Słowackiej. Sprzedaż spółki Duktus CZ była stosunkowo niewielka (około 10 % całkowitej sprzedaży spółki Duktus). Sprzedaż spółki Jindal na tych dwóch rynkach była nieznaczną (mniej niż 1 %).
- (42) Komisja przeprowadziła szczegółową analizę cen grupy SG PAM, aby określić wzorce cen sprzedaży bezpośredniej z fabryki i sprzedaży pośredniej przez spółki zależne grupy SG PAM zajmujące się sprzedażą. Grupa SG PAM jest zdecydowanie największym producentem unijnym i odpowiada za 80 % sprzedaży współpracujących producentów unijnych w Unii oraz 90 % produkcji⁽³³⁾. Komisja porównała ceny sprzedaży dziesięciu najlepiej sprzedających się rodzajów produktów⁽³⁴⁾ trzech przedsiębiorstw produkcyjnych należących do grupy SG PAM oraz jej dwóch największych spółek zależnych zajmujących się sprzedażą osiągających podobną wielkość sprzedaży. Porównanie to wykazało znaczne zróżnicowanie cen w ramach jednego rodzaju produktu. W szczególności spółki zależne zajmujące się sprzedażą często oferowały niższe ceny niż w przypadku sprzedaży przez producentów, ale zaobserwowano również odwrotną tendencję. Można to wyjaśnić, ponieważ, jak wskazano wcześniej, stosowanie procedur przetargowych zdaje się mieć wpływ na rynek produktu objętego postępowaniem. W zależności od rynku geograficznego cena przedmiotowego rodzaju produktu mogła być różna. W odniesieniu do rynków geograficznych Komisja zaobserwowała, że zasadniczo na poszczególnych rynkach geograficznych wykorzystywano tylko jeden kanał sprzedaży, co opisano w motywie 40. W związku z tym nie było możliwe porównanie wzorców cen między sprzedażą prowadzoną przez przedsiębiorstwa produkcyjne a sprzedażą za pośrednictwem podmiotów sprzedaży krajowej na tym samym rynku geograficznym w odniesieniu do reprezentatywnych wielkości.
- (43) Komisja uznała zatem, że sprzedaż prowadzona bezpośrednio przez producenta lub za pośrednictwem podmiotów producenta zajmujących się sprzedażą nie miała żadnego zauważalnego wpływu na poziom cen oferowanych klientom w ramach takiej sprzedaży. W szczególności ustalono, że sprzedaż za pośrednictwem powiązanego podmiotu nie skutkowałą wzrostem cen w stosunku do sprzedaży prowadzonej bezpośrednio przez producenta, co wynikało z presji cenowej w ofertach przetargowych i różnego poziomu cen w zależności od położenia geograficznego. Nawet jeżeli przemysł Unii osiągnął końcową sprzedaż prowadzoną przez unijne przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją na rynkach krajowych, wówczas rodzaj klientów był taki sam w przypadku takiej sprzedaży i sprzedaży prowadzonej przez spółki zależne tych przedsiębiorstw zajmujące się sprzedażą w pozostałych państwach członkowskich. W związku z powyższym na podstawie przedstawionej szczegółowej analizy cen stosowanych przez przemysł Unii na rynku unijnym Komisja uznała, że należy traktować sprzedaż bezpośrednią i sprzedaż pośrednią prowadzoną przez spółki zależne zajmujące się sprzedażą jako sprzedaż na tym samym poziomie handlu.

4.2.3. *Ogólne wnioski dotyczące marginesu podcięcia cenowego w przypadku Jindal*

- (44) W związku z powyższą analizą Komisja stwierdziła, że na podstawie szeregu elementów specyfiki sektora rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego można uznać, że przemysł Unii i spółka Jindal prowadziły sprzedaż na tym samym poziomie handlu:
- zarówno przemysł Unii, jak i spółka Jindal miały podobny udział w sprzedaży bezpośredniej na rzecz użytkowników oraz w sprzedaży pośredniej za pośrednictwem kupców/dystrybutorów (odpowiednio ok. 70 %/30 %),
 - zasadniczo sprzedaż bezpośrednia na rzecz klientów niepowiązanych producentów unijnych nie odpowiadała innemu wzorcowi cen niż sprzedaż prowadzona za pośrednictwem ich spółek zależnych zajmujących się sprzedażą,

⁽³³⁾ Wyższy wskaźnik produkcji wynika z tego, że grupa SG PAM przeznacza na wywóz większe ilości niż spółka Duktus.

⁽³⁴⁾ Te dziesięć rodzajów produktów stanowiło ponad 30 % całkowitej sprzedaży grupy SG PAM. Ze względu na duże rozdrobnienie pod względem rodzajów produktu – rodzaj produktu o największej sprzedaży odpowiadał jedynie za 6 % całkowitej sprzedaży, natomiast rodzaj stanowiący 10. w kolejności co do wielkości sprzedaży stanowił jedynie 2,7 % – Komisja jako wartość reprezentatywną przyjęła sprzedaż dziesięciu rodzajów produktu o największej sprzedaży.

- rynek jest napędzany przez procedury przetargowe, w związku z czym prawie zawsze występuje znaczna presja cenowa. Dodatkowe koszty związane z istnieniem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, ponoszone zarówno przez producentów eksportujących, jak i przemysł Unii, niekoniecznie musiały zostać przeniesione na ostatecznych niezależnych nabywców, o czym świadczy fakt, że nie było zauważalnych wzorców cen sprzedaży bezpośredniej i pośredniej.
- (45) Biorąc pod uwagę ustalenia Sądu w sprawie T-300/16, a w szczególności stwierdzenia zawarte w pkt 248 wyroku, jak przedstawiono w motywie 4 powyżej, Komisja nie znalazła żadnych dowodów potwierdzających, że dodatkowe koszty oraz marże zysku podmiotów zajmujących się sprzedażą producentów unijnych poskutkowały zasadniczo wyższymi cenami dla niezależnych nabywców, z przyczyn wyjaśnionych w motywach 42 i 43 powyżej. Specyfika rynku w niektórych przypadkach pokazuje, że nie zawsze koszty generowane przez podmioty zajmujące się sprzedażą pośrednią oraz zyski przekładają się automatycznie na cenę, jak w niniejszej sprawie, co Sąd również uznał w wyraźny sposób, dodając słowo „zazwyczaj”.
- (46) Aby jednak zastosować się do wyroku, a w szczególności do stwierdzeń Sądu w pkt 248 wyroku, Komisja zbadała, czy nastąpiłoby podcięcie cenowe, nawet porównując ceny stosowane wobec pierwszego niezależnego klienta na poziomie podmiotów zajmujących się sprzedażą – czy to bezpośrednio przedsiębiorstw produkcyjnych, czy spółki zależnej. Analizę tę przeprowadzono bez uszczerbku dla ustaleń przedstawionych powyżej.
- (47) W związku z tym Komisja zastosowała końcowe ceny sprzedaży stosowane wobec pierwszego niezależnego klienta w Unii przez obie strony (przemysł Unii i Jindal) skorygowane o odpisy. W stosownych przypadkach Komisja dokonała dostosowania ceny końcowej stosowanej wobec pierwszego niezależnego klienta o koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, opakowania, kredytu, kosztów gwarancji i prowizji między spółką prowadzącą sprzedaż a niepowiązanim klientem. W rezultacie otrzymano margines podjęcia cenowego na poziomie 3,1 %.
- (48) Stosownie do powyższego ponowne badanie szczególnej sytuacji spółki Jindal wykazało, że ceny sprzedaży stosowane przez Jindal powodowały podcięcie cenowe cen sprzedaży stosowanych przez przemysł Unii, chociaż na poziomie niższym niż ustalono w pierwotnym dochodzeniu. Jak wyjaśniono poniżej, można uznać takie podcięcie cenowe za istotne w sytuacji rynkowej, w której duże znaczenie ma wrażliwość cenowa.

4.3. Spadek cen

- (49) Komisja stwierdziła, że przedmiotowy przywóz nadal miałby negatywny wpływ na ceny sprzedaży w Unii w każdym przypadku, nawet gdyby zmieniony margines podjęcia cenowego stosowanego przez spółkę Jindal uznano za marginalny lub niewłaściwy.
- (50) Przywóz towarów po cenach subsydiowanych może mieć istotny wpływ na rynek, szczególnie w przypadku produktów jednorodnych oraz gdy duże znaczenie ma wrażliwość cenowa. Rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego są produktami charakteryzującymi się wysoką wrażliwością cenową i dla tego rodzaju produktów nawet niewielka różnica cen może mieć istotny wpływ na rynek.
- (51) Rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego są produktem zdefiniowanym w oparciu o normy techniczne. Z tego względu produkty tego samego rodzaju wykazują niewielkie różnice pod względem jakości, przez co cena staje się niezmiernie ważnym czynnikiem przy podejmowaniu decyzji zakupowych. Ponadto głównym kanałem sprzedaży są bezpośrednie i pośrednie przetargi, w przypadku których zdecydowanie dominuje logika oferty z najniższą ceną. Logika ta ma zastosowanie do bezpośredniego udziału producentów i ich spółek zależnych zajmujących się sprzedażą w przetargach, ale także do udziału pośredniego – gdy dostarczają oni produkty innym przedsiębiorstwom, które uczestniczą w przetargach. Są to zazwyczaj przedsiębiorstwa budowlane, które odpowiadają na przetargi organizowane przez instytucje zamawiające (rady miejskie, przedsiębiorstwa wodociągowe itp.). Przetargi te dotyczą zarówno dostawy, jak i instalacji rur i przewodów rurowych. Ponieważ przetargi są zazwyczaj otwarte dla wszystkich oferentów, wszystkie przedsiębiorstwa były pod presją obniżenia swoich cen, aby dostosować się do najniższej oferty w celu otrzymania zamówienia.
- (52) W takich szczególnych okolicznościach odnotowano spadek cen produktu objętego postępowaniem na skutek szybkiego wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii, jak opisano w motywie 57 poniżej, a samo podcięcie cenowe nie odzwierciedlało w pełni negatywnego wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na cenę oferowaną przez przemysł Unii. Jak wyjaśniono w przedmiotowym rozporządzeniu ⁽³⁵⁾, podczas gdy w okresie objętym dochodzeniem indyjska sprzedaż i udział w rynku znacząco się zwiększały, wielkość sprzedaży

⁽³⁵⁾ Zob. motywy 336 i 338 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/387 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelivem sferoidalnym) pochodzących z Indii.

przemysłu Unii zmniejszyła się w większym stopniu niż konsumpcja w Unii – wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 11 %, a jego udziały w rynku zmniejszyły się o 4 %. Ciągła presja wywierana przez przywóz tanich towarów po cenach subsydiowanych ⁽³⁶⁾ nie pozwalała przemysłowi Unii dostosować swoich cen sprzedaży.

- (53) W związku z tym Komisja stwierdziła, że nawet jeśli wystąpienie podcięcia cenowego zostałoby zakwestionowane, w tym przypadku nastąpiłby spadek cen wywołany przez przedmiotowy przywóz.

4.4. Związek przyczynowy

- (54) Komisja zbadała następnie, czy nadal istniałby związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach subsydiowanych i szkodą po uwzględnieniu zmienionego marginesu podcięcia cenowego w przypadku Jindal lub alternatywnych ustaleń dotyczących spadku cen. W tym kontekście Komisja przypomniała, że przywóz prowadzony przez spółkę Jindal stanowił około 20 % przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Ponadto Komisja stwierdziła, że ponownie obliczony niższy poziom marginesu podcięcia cenowego w przypadku sprzedaży prowadzonej przez Jindal nie zmienił faktu, że również pozostały całkowity przywóz z Indii spowodował podcięcie cen sprzedaży stosowanych przez przemysł Unii, jak określono w motywie 25, gdyż przywóz ten nie podlegał ustaleniom Sądu. Zmieniony margines podcięcia cenowego w przypadku spółki Jindal, w połączeniu ze znacznym marginesem podcięcia cenowego, jaki stwierdzono w przypadku większości przywozu z Indii w ramach pierwotnego dochodzenia, potwierdzają pierwotne ustalenia Komisji dotyczące wystąpienia istotnej szkody oraz związek przyczynowy w niniejszej sprawie.
- (55) Komisja przeprowadziła następnie ogólną analizę związku przyczynowego między stwierdzoną szkodą a całkowitym przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii, mając również na uwadze alternatywne ustalenia dotyczące spadku cen.
- (56) Komisja ustaliła, że poziom rentowności sprzedaży prowadzonej przez przemysł Unii na rzecz niezależnych klientów był bardzo niski. Ze względu na presję konkurencyjną spowodowaną przywozem towarów po cenach subsydiowanych przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen w stopniu pozwalającym na poprawę jego sytuacji finansowej. Niski poziom rentowności świadczy o tym, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych spowodował spadek cen przemysłu Unii i uniemożliwił mu podniesienie cen w celu uzyskania trwałej rentowności.
- (57) Ponadto, jak wskazano w przedmiotowym rozporządzeniu (motywy 288 i 289), wielkość przywozu towarów po cenach subsydiowanych znacznie wzrosła pomimo spadku popytu. W okresie badanym przywóz towarów po cenach subsydiowanych wzrósł o ponad 10 %. W tej kwestii art. 8 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego stanowi, że sama wielkość przywozu towarów po cenach subsydiowanych może być odpowiedzialna za istotną szkodę dla przemysłu Unii.
- (58) Komisja stwierdziła zatem, że pomimo tego, iż ponownie obliczony poziom marginesu podcięcia cenowego w przypadku sprzedaży prowadzonej przez Jindal jest niższy, to jednak całkowity przywóz spowodował podcięcie cen sprzedaży stosowanych przez przemysł Unii. Dlatego też nadal istnieje związek przyczynowy między całkowitym przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Ponadto, nawet jeśli można byłoby zakwestionować ustalenia dotyczące podcięcia cenowego w odniesieniu do przedmiotowego przywozu, Komisja stwierdziła, że przywóz z Indii doprowadził do znacznego spadku cen i tym samym pierwotne ustalenia dotyczące szkody/związku przyczynowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.5. Margines szkody

- (59) W pkt 258 wyroku w sprawie T-300/16 Sąd stwierdził, że nie można wykluczyć tego, że gdyby Komisja prawidłowo obliczyła podcięcie cenowe, margines szkody przemysłu unijnego mógłby zostać ustalony na poziomie niższym od stawki subsydium.
- (60) Po pierwsze, Komisja zauważa, że zasady dotyczące ustalania marginesu szkody, które miały zastosowanie w momencie zakończenia dochodzenia skutkującego przyjęciem środków, zostały zmienione rozporządzeniem (UE) 2016/1037. Nowe zasady wymagają obliczenia marginesu szkody wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach.
- (61) Po drugie, Komisja przypomniała, że analiza podcięcia cenowego oraz ustalenie marginesu szkody służą różnym celom. Analiza podcięcia cenowego ma na celu stwierdzenie, czy przedmiotowy przywóz ma wpływ na ceny przemysłu Unii. Ustalenia dotyczące podcięcia cenowego są jednym z elementów uwzględnianych przez Komisję w analizie szkody i związku przyczynowego. Ustalenie marginesu szkody ma natomiast na celu zbadanie, czy stawka cła niższa niż stwierdzona kwota subsydiowania, byłaby rozwiązaniem wystarczającym do usunięcia szkody. Inaczej niż przy określaniu szkody i w odróżnieniu od obowiązków określonych w art. 8 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego prawodawca nie określił kompleksowego zestawu zasad dotyczących metody oszacowania takiego poziomu cła przez Komisję. W tamtym czasie art. 15 ust. 1 stanowił jedynie, że: „[k]wota cła wyrówna-

⁽³⁶⁾ Fakt, że przywóz z Indii odbywał się po cenach niższych niż sprzedaż unijna, można zauważyć w tabelach w motywach 291 (ceny przywozu z Indii) i 317 (średnia cena jednostkowa w Unii) przedmiotowego rozporządzenia.

wczego nie może przekraczać kwoty stwierdzonych subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, lecz powinna być niższa niż całkowita kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, jeżeli takie niższe cła są odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii". W przedmiotowej sprawie Komisja obliczyła cenę odpowiednią do pokrycia kosztów produkcji przemysłu Unii powiększoną o uzasadnioną kwotę zysku (tak zwana „cena niewyrządzająca szkody”). Obliczoną w ten sposób cenę porównano z ceną importową. Uzyskaną różnicę w cenie wyrażono jako odsetek ceny CIF produktu przywożonego, tak aby następnie taki udział procentowy lub marżę można było porównać do kwoty ustalonego poziomu subsydiowania (również wyrażonego na podstawie cen CIF). W praktyce cło, niezależnie czy na podstawie marginesu szkody czy kwoty subsydiowania, zawsze będzie stosowane wobec ceny CIF produktów przywożonych przy odprawie celnej danych produktów w Unii.

- (62) Ponadto metoda i dane liczbowe przyjęte w kontekście podjęcia cenowego nie odpowiadają metodzie i danym liczbowym wykorzystanym przy obliczaniu zaniżenia ceny. Margines podjęcia cenowego oblicza się dla poszczególnych rodzajów produktu („PCN”) jako różnicę między rzeczywistymi cenami importowymi stosowanymi przez producenta eksportującego a rzeczywistymi cenami stosowanymi przez producentów unijnych wyrażoną jako odsetek ceny stosowanej przez przemysł Unii. Następnie całkowity ważony margines podjęcia cenowego oblicza się jako różnicę między rzeczywistymi cenami importowymi stosowanymi przez producenta eksportującego a rzeczywistymi cenami stosowanymi przez producentów unijnych wyrażoną jako odsetek „teoretycznego obrotu” producenta eksportującego, tj. kwoty, którą producent eksportujący uzyskałby, gdyby sprzedał przywiezione ilości po tej samej cenie co producenci unijni. Z kolei margines szkody oblicza się (również na podstawie PCN) jako różnicę między ceną niewyrządzającą szkody stosowaną przez przemysł Unii i rzeczywistą ceną importową, a różnicę tę wyraża się jako odsetek rzeczywistej wartości CIF producenta eksportującego (czyli kwoty rzeczywistego, a nie teoretycznego obrotu).
- (63) Błąd przy określaniu istnienia i kwoty podjęcia cenowego w przypadku danego producenta eksportującego nie musi zatem automatycznie wpływać na określenie marginesu szkody w odniesieniu do takiego producenta eksportującego.
- (64) W każdym razie w świetle pkt 258 wyroku Sądu Komisja przeprowadziła przegląd marginesu szkody w przypadku Jindal.
- (65) W normalnych okolicznościach cenę niewyrządzającą szkody stosowaną przez przemysł Unii ustala się na poziomie ceny ex-works na podstawie kosztów produkcji poszczególnych rodzajów produktu, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, powiększonych o rozsądny zysk. W tym konkretnym przypadku Komisja nie dysponowała jednak wystarczająco szczegółowymi i sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kosztów produkcji na podstawie PCN, które to informacje są konieczne do obliczenia marginesu szkody według metody opisanej powyżej. Komisja posiadała jednak informacje dotyczące również kosztów sprzedaży i zysków podmiotów zajmujących się sprzedażą producentów unijnych. Mając na uwadze szczególne okoliczności tej sprawy, przede wszystkim wiele wariantów rodzajów produktu i szczególne normy techniczne/specyfikację wynikające ze specyfikacji przetargowych, cenę niewyrządzającą szkody wyjątkowo ustalono na podstawie ostatecznej ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, skorygowanej o odpisy opisane w motywie 47 powyżej, pomniejszonej o rzeczywisty zysk, a następnie powiększonej o rozsądny zysk. Ze względu na te szczególne okoliczności i w celu wykonania wyroku wyjątkowo za stosowne uznano porównanie tej ceny z ostateczną ceną sprzedaży Jindal w sposób symetryczny, tj. na poziomie powiązanych importerów tego przedsiębiorstwa, również po dokonaniu korekty jedynie o odpisy opisane w motywie 47 powyżej, uwzględniając jednak koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz ewentualny zysk.
- (66) W ten sposób ustalono, że ponownie obliczony margines szkody wynosi 9,0 %.
- (67) Po ujawnieniu ustaleń spółka SG PAM zakwestionowała margines szkody ustalony na tym poziomie. Po pierwsze, spółka SG PAM stwierdziła, że na podstawie ustaleń Sądu Komisja nie musiała ponownie obliczać marginesu szkody, gdyż, zdaniem spółki, Sąd nie stwierdził istnienia błędu w obliczeniach marginesu szkody. Po drugie, spółka SG PAM twierdziła, że proponowany margines szkody nie spowodowałby usunięcia szkody, jaką odniósł przemysł Unii, ponieważ ponownie ustanowiony poziom cła byłby porównywalny z poziomem mającym zastosowanie do ECL. Powołując się na swoje dane rynkowe, spółka SG PAM twierdziła, że taki poziom ceł nie ma wpływu ani na wielkość, ani na ceny ECL, przez co spółka SG PAM nie może osiągnąć niewyrządzającego szkody poziomu cen i poprawić rentowności spółki. Komisja nie powinna stosować zasady niższego cła albo powinna przyjąć inną metodę obliczeniową.

- (68) Jeżeli chodzi o twierdzenie pierwsze, Komisja przypomniała, jak określono w motywie 6, że na wyraźne polecenie Sądu miała ustalić, czy ponowne obliczenie marginesu podjęcia cenowego miałyby również wpływ na ostateczny poziom cła w związku z ewentualną zmianą marginesu szkody.
- (69) Po drugie, Komisja ponownie przywołała ramy prawne dotyczące ustalania odpowiedniego poziomu środków wyrównawczych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 akapit trzeci „[k]wota cła wyrównawczego nie może przekraczać kwoty stwierdzonych subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, lecz powinna być niższa niż całkowita kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, jeżeli takie niższe cła są odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”. Nie istnieje zatem żadna ogólna zasada określająca sposób ustalania poziomu cła, na którym dochodzi do usunięcia szkody dla Unii. Zamiast tego należy odpowiedzieć na pytanie, na jakim poziomie margines szkody jest niższy od kwoty subsydiowania.
- (70) W tym przypadku nie ma to miejsca. Zważywszy, że margines szkody na poziomie 9 % przekraczał kwotę subsydiowania, która wynosiła 6 %, Komisja na podstawie rozporządzenia podstawowego musiała przyjąć stawkę cła na poziomie drugiej z wymienionych wartości.
- (71) Po trzecie, nie istniał żaden prawny wymóg obliczenia marginesu szkody w inny sposób. Zakres przedmiotowego wznowionego dochodzenia ogranicza się do korekty błędów ustalonych przez Sąd. O ile w związku z tym należy wprowadzić korektę, aby ustalić margines szkody na prawidłowym poziomie, to jednak nie oznacza to, że można dokonać przeglądu pozostałych etapów pierwotnie zastosowanej metody.
- (72) Z tych względów Komisja odrzuciła te argumenty.

5. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (73) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących subsydiowania, szkody i związku przyczynowego sformułowanych w wyniku tego wznowionego dochodzenia antysubsydyjnego ponownie nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii i wyprodukowanych przez Jindal Saw Limited.
- (74) Mając na uwadze, że ponownie ustalony margines szkody (9,0 %) przewyższa ponownie obliczoną kwotę subsydiowania (6,0 %), zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami w ramach pierwotnego dochodzenia stawkę cła wyrównawczego należy ustalić na poziomie kwoty subsydiowania. Na podstawie powyższego ponownie nakładane stawki cła wyrównawczego w odniesieniu do Jindal Saw Limited są następujące.

Przedsiębiorstwo	Kwota subsydiowania	Margines szkody	Stawka cła wyrównawczego
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

- (75) Zmieniony poziom cła wyrównawczego ma zastosowanie bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych od momentu wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia (tj. od dnia 19 marca 2016 r.). Organy celne otrzymały instrukcje pobrania odpowiednich kwot w przypadku przywozu w odniesieniu do Jindal Saw Limited i dokonania zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych do tej pory zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (76) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁷⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (77) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym z dniem 19 marca 2016 r. nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”), obecnie objętych kodami CN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90 (kody TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), pochodzących z Indii i wyprodukowanych przez Jindal Saw Limited.
2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez Jindal Saw Limited wynosi 6,0 % (dodatkowy kod TARIC C054).

Artykuł 2

Wszelkie ostateczne cło wyrównawcze uiszczone przez Jindal Saw Limited na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/387 w stopniu przekraczającym ostateczne cło wyrównawcze określone w art. 1 podlega zwrotowi lub umorzeniu.

Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Wszelkie kwoty zwrotu dokonanego po wydaniu wyroku Sądu w sprawie T-300/16 Jindal Saw podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały danego zwrotu, do poziomu określonego w art. 1 ust. 2.

Artykuł 3

Ostateczne cło wyrównawcze nałożone w art. 1 podlega poborowi również w przypadku przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1250 poddającego rejestracji przywóz niektórych rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie wznowienia dochodzenia w celu zastosowania się do wyroków z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawach T-300/16 i T-301/16 dotyczących rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/387 i (UE) 2016/388 nakładających ostateczne cło wyrównawcze oraz ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii.

Artykuł 4

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1250, które niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN